Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 924/2009

ze dne 16. září 2009

o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012	L 94	22	30.3.2012

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 924/2009

ze dne 16. září 2009

o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([2]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pro řádné fungování vnitřního trhu a v zájmu usnadnění přeshraničního obchodu ve Společenství je nezbytné, aby poplatky za přeshraniční platby v eurech byly stejné jako poplatky za odpovídající platby uvnitř členského státu. Tuto zásadu rovných poplatků stanovilo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 ze dne 19. prosince 2001 o přeshraničních platbách v eurech ([4]), jež se vztahuje na přeshraniční platby v eurech a švédské koruně až do výše 50 000 EUR nebo odpovídající částky.

(2) Zpráva Komise ze dne 11. února 2008 o uplatňování nařízení (ES) č. 2560/2001 o přeshraničních platbách v eurech, potvrdila, že uplatňování uvedeného nařízení účinně snížilo poplatky za přeshraniční platební transakce v eurech na úroveň vnitrostátních poplatků a podnítilo evropské odvětví platebních služeb, aby vynaložilo potřebné úsilí k vybudování platební infrastruktury v celém Společenství.

([1]) Stanovisko ze dne 24. března 2009
([2]) Úř. věst. C 21, 28.1.2009, s. 1.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. července 2009.
([4]) Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 13.

▼B

(3) Ve zprávě Komise byly zkoumány praktické problémy objevující se při provádění nařízení (ES) č. 2560/2001. V závěru zprávy byla navržena řada změn uvedeného nařízení s cílem odstranit problémy zjištěné při přezkumu. Tyto problémy se týkají narušení vnitřního platebního trhu způsobené odlišnými oznamovacími povinnostmi pro účely statistiky, vymáhání dodržování nařízení (ES) č. 2560/2001 kvůli nedostatečně určeným příslušným orgánům jednotlivých členských států, neexistence subjektů pro mimosoudní zjednání nápravy v případě sporů souvisejících s uvedeným nařízením a skutečnosti, že se nařízení netýká inkasa.

(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu [1] poskytuje moderní právní základy pro vytvoření vnitřního trhu platebních služeb pro celé Společenství. V zájmu zajištění právní jednotnosti mezi oběma právními akty je vhodné změnit příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 2560/2001, zejména definice.

(5) Nařízení (ES) č. 2560/2001 se vztahuje na přeshraniční převody a přeshraniční elektronické platební operace. V souladu s cílem směrnice 2007/64/ES umožnit přeshraniční inkaso je vhodné rozšířit oblast působnosti nařízení (ES) č. 2560/2001. Stále není vhodné uplatňovat zásadu rovných poplatků na platební prostředky, které jsou založeny převážně nebo výhradně na papírových dokladech, například šeky, jelikož je vzhledem k jejich povaze nelze zpracovat stejně efektivně jako elektronické platby.

(6) Zásada rovných poplatků by měla být uplatňována na platby, které byly zahájeny či ukončeny v písemné podobě či v hotovosti, pokud byly v průběhu provádění platby zpracovávány elektronicky, s výjimkou šeků, a rovněž na veškeré poplatky spojené přímo či nepřímo s platebními transakcemi, včetně poplatků týkajících se smlouvy a s výjimkou poplatků za konverzi měn. Nepřímé poplatky by měly zahrnovat poplatky za vystavení trvalého platebního příkazu nebo poplatky za používání platební karty nebo debetní či kreditní karty, jež by měly být stejné pro vnitrostátní i přeshraniční platební transakce v rámci Společenství.

(7) Aby se zabránilo roztříštěnosti platebních trhů, je vhodné uplatňovat zásadu rovných poplatků. Za tímto účelem by pro každou kategorii přeshraniční platební transakce měla být určena vnitrostátní platba, která má stejné nebo velmi podobné vlastnosti jako přeshraniční platba. K určení vnitrostátní platby odpovídající platbě přeshraniční by mělo být možné použít mimo jiné tato kritéria: způsob, jakým byl dán k platbě podnět, způsob provedení a ukončení platby, stupeň automatizace, jakákoli platební záruka, status klienta a vztah k poskytovateli platební služby či použitý platební prostředek ve smyslu čl. 4 bodu 23 směrnice 2007/64/ES. Tato kritéria by neměla být považována za úplná.

[1] Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

▼B

(8) Příslušné orgány by měly v případě potřeby vydat pokyny pro určení odpovídajících plateb. Komise by měla, případně i s pomocí Platebního výboru, poskytnout příslušným orgánům náležité pokyny a být jim nápomocna.

(9) Je důležité usnadnit provádění přeshraničních plateb poskytovateli platebních služeb. V tomto ohledu je třeba podporovat standardizaci, zejména pokud jde o používání mezinárodního čísla bankovního účtu (IBAN) a identifikačního kódu banky (BIC). Je proto vhodné, aby poskytovatelé platebních služeb poskytovali uživatelům platebních služeb IBAN a BIC týkající se daného účtu.

(10) Odlišné oznamovací povinnosti pro účely statistiky platební bilance, které se vztahují výhradně na přeshraniční platební transakce, brání rozvoji integrovaného platebního trhu, zejména v rámci jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA). Je vhodné v souvislosti se SEPA do 31. října 2011 přehodnotit vhodnost zrušení těchto oznamovacích povinností založených na zúčtování mezi bankami. Aby bylo zaručeno trvalé, včasné a účinné poskytování statistiky platební bilance, je rovněž vhodné zajistit, aby bylo možno nadále shromažďovat snadno dostupné údaje o platbách, jako jsou IBAN, BIC a částka transakce, nebo základní souhrnné údaje o platbách pro jednotlivé platební nástroje, pokud proces shromažďování těchto údajů nenaruší automatické zpracování plateb a může být plně automatizován. Tímto nařízením není dotčena oznamovací povinnost pro účely jiných politik, například pro předcházení praní peněz nebo financování terorismu, nebo pro daňové účely.

(11) V současné době se pro stávající vnitrostátní inkasní systémy používají různé obchodní modely. V zájmu snazšího spuštění inkasního systému SEPA je nezbytné zavést společný obchodní model a poskytnout větší právní jistotu, pokud jde o vícestranné mezibankovní poplatky. Pro přeshraniční inkasa toho lze dosáhnout výjimečně tím, že bude na přechodné období stanovena maximální výše vícestranného mezibankovního poplatku za jednu transakci. Strany vícestranné dohody by však měly mít možnost stanovit částku nižší nebo se dohodnout na nulovém vícestranném mezibankovním poplatku. Pro vnitrostátní SEPA inkasa by mělo být možné použít stejné vnitrostátní mezibankovní poplatky nebo jiné odsouhlasené mezibankovní úhrady mezi poskytovateli platebních služeb příjemce a plátce, které existovaly na vnitrostátní úrovni před dnem vstupu tohoto nařízení v platnost. Pokud by měl být tento vnitrostátní vícestranný mezibankovní poplatek nebo jiná odsouhlasená mezibankovní úhrada během přechodného období snížen nebo zrušen, například na základě uplatnění právních předpisů pro hospodářskou soutěž, měla by pro vnitrostátní inkasní vnitrostátní

▼B

SEPA inkasa během přechodného období platit pozměněná pravidla. Pokud však inkasní transakce podléhá dvoustranné dohodě, měly by být podmínky této dvoustranné dohody nadřazeny jakémukoli vícestrannému mezibankovnímu poplatku nebo jiné sjednané mezibankovní úhradě. Odvětví platebních služeb může využít právní jistoty poskytnuté během přechodného období k vypracování společného dlouhodobého obchodního modelu pro provozování SEPA inkasa. Na konci přechodného období by mělo být k dispozici dlouhodobé řešení pro obchodní model pro SEPA inkaso, který bude v souladu s právem ES v oblasti hospodářské soutěže a s regulatorním rámcem Společenství. V rámci trvalého dialogu s bankovním odvětvím a na základě příspěvků ze strany příslušných účastníků trhu má Komise v úmyslu neprodleně poskytnout pokyny ohledně objektivních a měřitelných kritérií slučitelnosti takové vícestranné mezibankovní úplaty, která by mohla zahrnovat vícestranné mezibankovní poplatky, s právem ES v oblasti hospodářské soutěže a s regulatorním rámcem Společenství.

(12) Aby mohla být inkasní transakce provedena, musí být účet plátce dosažitelný. K podnícení úspěšného zavedení SEPA inkas je tedy velmi důležité, aby všechny účty plátců byly dosažitelné, jak je tomu již v případě stávajících vnitrostátních inkas denominovaných v eurech, jinak plátce a příjemce nebudou moci využívat výhod přeshraničních inkas. Jestliže nebude účet plátce v inkasním systému SEPA dosažitelný, plátce (dlužník) a příjemce (věřitel) nebude moci využívat nových příležitostí, které se nabízejí, pokud jde o inkasní platby. To je obzvláště důležité v případě, že příjemce dá podnět k inkasu v podobě hromadných platebních souborů, například měsíční nebo čtvrtletní platby za elektřinu nebo za jiné účty, a nikoli jako jednotlivé inkaso od každého zákazníka. Jestliže věřitelé nebudou schopni dosáhnout na všechny své dlužníky v jediné transakci, bude zapotřebí dodatečný ruční zásah, což pravděpodobně zvýší náklady. V případě, že nebude dosažitelnost pro poskytovatele platebních služeb plátce povinná, účinnost výběrů inkasa nebude úplná a konkurence na celoevropské úrovni zůstane omezená. Vzhledem ke specifickým vlastnostem inkasa mezi podniky by však toto ustanovení mělo platit pouze v základním inkasním systému SEPA, a nikoli pro inkasní systém v rámci SEPA uplatňovaný mezi podniky. Povinná dosažitelnost zahrnuje právo poskytovatele platebních služeb plátce neprovést inkasní transakci v souladu s pravidly inkasního systému například pro nepřijetí, odmítnutí nebo vrácení transakcí. Povinnost dosažitelnosti by kromě toho neměla platit pro poskytovatele platebních služeb, kterým sice bylo povoleno poskytovat a provádět inkasní transakce, kteří však tyto činnosti komerčně neprovádějí.

▼B

(13) Vzhledem k technickým požadavkům nezbytným pro dosažitelnost je navíc důležité, aby poskytovatel platebních služeb plátce měl na přípravu ke splnění povinnosti dosažitelnosti dostatek času. Aby poskytovatelé platebních služeb mohli tuto povinnost splnit, měli by mít možnost využít přechodného období trvajícího maximálně jeden rok ode dne, kdy se toto nařízení začne uplatňovat. Vzhledem k tomu, že poskytovatelé platebních služeb z členských států, které nejsou členy eurozóny, budou muset vykonat větší množství přípravných prací, mělo by být těmto poskytovatelům platebních služeb povoleno odložit uplatňování povinnosti dosažitelnosti maximálně o pět let ode dne, kdy se toto nařízení začne uplatňovat. Od poskytovatelů platebních služeb usazených v členském státě, který zavedl euro jako svou národní měnu během čtyř let ode dne, kdy se toto nařízení začalo uplatňovat, by se však mělo požadovat, aby splnili povinnost dosažitelnosti do jednoho roku ode dne, kdy se tento členský stát stal členem eurozóny.

(14) Příslušné orgány by měly být zmocněny k účinnému plnění svých kontrolních povinností a přijímání veškerých opatření nezbytných k zajištění toho, aby poskytovatelé platebních služeb toto nařízení dodržovali.

(15) Aby bylo zajištěno, že je možné zjednat nápravu v případě nesprávného uplatňování tohoto nařízení, měly by členské státy zavést přiměřené a účinné postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy v případě sporů mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb. Je rovněž důležité, aby byly jmenovány příslušné orgány a subjekty pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy, a to určením některého z již existujících subjektů, pokud je to vhodné, nebo vytvořením nových subjektů.

(16) Je nezbytné zajistit, aby příslušné orgány a subjekty pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy ve Společenství aktivně spolupracovaly v zájmu bezproblémového a včasného řešení přeshraničních sporů souvisejících s tímto nařízením. Tato spolupráce by mohla mít formu výměny informací týkajících se právních předpisů nebo právní praxe obvyklé v působnosti těchto orgánů a subjektů nebo, v případě potřeby, předávání nebo přebírání řízení pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy.

(17) Je nutné, aby členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušování tohoto nařízení.

(18) Rozšíření uplatňování tohoto nařízení na jiné měny než euro by mělo jednoznačný přínos, zejména co se týká počtu dotčených plateb. Aby mohly členské státy, jejichž měnou není euro, rozšířit uplatňování tohoto nařízení na přeshraniční platby denominované v jejich národní měně, měl by být stanoven postup pro oznamování. Mělo by však být zajištěno, aby členské státy, které již tento postup pro oznamování podstoupily, nemusely předkládat nové oznámení.

▼B

(19) Je žádoucí, aby Komise předložila zprávu o vhodnosti zrušení vnitrostátních oznamovacích povinností založených na zúčtování. Je rovněž vhodné, aby Komise předložila zprávu o uplatňování tohoto nařízení, která by posoudila zejména používání IBAN a BIC pro usnadnění plateb ve Společenství a vývoje trhu v souvislosti s uplatňováním ustanovení o inkasních transakcích. V souvislosti s rozvojem SEPA je také žádoucí, aby tato zpráva posoudila vhodnost stropu ve výši 50 000 EUR, který se v současnosti uplatňuje na zásadu rovných poplatků.

(20) Z důvodu právní jistoty a jasnosti by nařízení (ES) č. 2560/2001 mělo být zrušeno.

(21) V zájmu zajištění právního souladu mezi tímto nařízením a směrnicí 2007/64/ES, zejména co se týká transparentnosti podmínek a informačních požadavků na platební služby a s ohledem na práva a povinnosti v souvislosti s poskytováním a užíváním platebních služeb, je vhodné, aby se toto nařízení používalo ode dne 1. listopadu 2009. Je vhodné členským státům umožnit, aby opatření zavádějící sankce za porušení tohoto nařízení přijaly do 1. června 2010.

(22) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto opatření lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení stanovených cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro přeshraniční platby ve Společenství a zajišťuje, aby poplatky za přeshraniční platby ve Společenství byly stejné jako poplatky za platby v téže měně uvnitř členského státu.

2. Toto nařízení se vztahuje na přeshraniční platby podle směrnice 2007/64/ES denominované v eurech nebo v národních měnách členských států, které v souladu s článkem 14 tohoto nařízení oznámily své rozhodnutí rozšířit uplatňování tohoto nařízení na svou národní měnu.

▼B

3. Toto nařízení se nevztahuje na platby prováděné poskytovateli platebních služeb na jejich vlastní účet nebo na pro jiné poskytovatele platebních služeb.

4. Články 6, 7 a 8 stanoví pravidla pro inkasní transakce denominované v eurech mezi poskytovateli platebních služeb plátce a příjemce.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „přeshraniční platbou“ elektronicky zpracovaná platební transakce z podnětu plátce nebo příjemce nebo prostřednictvím příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v různých členských státech;

2) „vnitrostátní platbou“ elektronicky zpracovaná platební transakce z podnětu plátce nebo příjemce nebo prostřednictvím příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce i poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí ve stejném členském státě;

3) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z daného platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu fyzická nebo právnická osoba, která dá platební příkaz;

4) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;

5) „poskytovatelem platebních služeb“ kterákoli z kategorií právnických osob uvedených v čl. 1 odst. 1 směrnice 2007/64/ES a fyzické nebo právnické osoby uvedené v článku 26 uvedené směrnice, s výjimkou institucí uvedených v článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepracované znění) ([1]), jimž byla členským státem udělena výjimka podle čl. 2 odst. 3 směrnice 2007/64/ES;

6) „uživatelem platebních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátce, příjemce nebo obojí;

7) „platební transakcí“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce nebo příjemce nebo prostřednictvím příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;

([1]) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

▼B

8) „platebním příkazem“ pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;

9) „poplatkem“ poplatek účtovaný poskytovatelem platebních služeb uživateli platebních služeb a přímo nebo nepřímo spojený s platební transakcí;

▼M1

10) „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností ([1]);

▼B

11) „spotřebitelem“ fyzická osoba, jež jedná za jiným účelem než za účelem své obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti;

12) „mikropodnikem“ podnik, který je v okamžiku uzavření smlouvy o platební službě podnikem definovaným v článku 1 a v čl. 2 odst. 1 a 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, a malých a středních podniků ([2]);

13) „mezibankovním poplatkem“ poplatek placený mezi poskytovateli platebních služeb plátce a příjemce za každou inkasní transakci;

14) „inkasem“ platební služba pro odepsání částky platební transakce z platebního účtu plátce, při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu, který plátce udělil příjemci, poskytovateli platebních služeb příjemce nebo svému vlastnímu poskytovateli platebních služeb;

15) „inkasním systémem“ společný soubor pravidel, postupů a standardů dohodnutých mezi poskytovateli platebních služeb za účelem provádění inkasních transakcí.

Článek 3

Poplatky za přeshraniční platby a odpovídající vnitrostátní platby

▼M1

1. Poplatky, které poskytovatel platebních služeb účtuje uživateli platební služby za přeshraniční platby, jsou stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb uživatelům platebních služeb za odpovídající vnitrostátní platby stejné hodnoty a ve stejné měně.

▼B

2. Při stanovení výše poplatků za přeshraniční platbu poskytovatel platebních služeb zjistí za účelem dodržení odstavce 1 odpovídající vnitrostátní platbu.

([1]) Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.
([2]) Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

Považují-li to příslušné orgány za nezbytné, vydají pokyny pro zjištění odpovídajících vnitrostátních plateb. V rámci Platebního výboru zřízeného podle čl. 85 odst. 1 směrnice 2007/64/ES spolupracují příslušné orgány aktivně na zajištění konzistence pokynů týkajících se odpovídajících vnitrostátních plateb.

3. Pokud členský stát oznámil podle článku 14 své rozhodnutí o rozšíření uplatňování tohoto nařízení na svou národní měnu, je vnitrostátní platba prováděná v měně tohoto členského státu považována za platbu odpovídající přeshraniční platbě prováděné v eurech.

4. Toto nařízení se nevztahuje na poplatky za směnu měn.

Článek 4

Opatření usnadňující automatizaci plateb

1. Jestliže to připadá v úvahu, poskytovatel platebních služeb sdělí uživateli platebních služeb jeho mezinárodní číslo bankovního účtu (IBAN) a svůj identifikační kód banky (BIC).

Jestliže to připadá v úvahu, uvádí navíc poskytovatel platebních služeb na výpisech z účtu nebo v příloze k nim IBAN uživatele platebních služeb a BIC poskytovatele platebních služeb.

Poskytovatel platebních služeb poskytuje informace požadované podle tohoto odstavce uživateli platebních služeb bezplatně.

▼M1

_____

3. Poskytovatel platebních služeb může uživateli platebních služeb účtovat dodatečné poplatky k poplatkům účtovaným v souladu s čl. 3 odst. 1 v případě, že tento uživatel dá poskytovateli platebních služeb pokyn k provedení přeshraniční platební transakce, aniž by sdělil IBAN, a případně v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. dubna, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 ([1]), příslušný kód BIC, platebního účtu v druhém členském státě. Tyto poplatky musí být přiměřené a musí odpovídat nákladům. Na jejich výši se poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb dohodnou. Poskytovatel platebních služeb informuje uživatele platebních služeb o výši dodatečných poplatků v dostatečném časovém předstihu před tím, než je uživatel platebních služeb touto dohodou vázán.

▼B

4. Je-li to vhodné s ohledem na povahu dotyčné platební transakce, ve všech případech fakturace za zboží a služby ve Společenství sdělí dodavatel zboží a služeb, který přijímá platby, na něž se vztahuje toto nařízení, svým zákazníkům svůj IBAN a BIC svého poskytovatele platebních služeb.

_____

([1]) Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22.

▼B

Článek 5

Oznamovací povinnosti pro účely platební bilance

▼M1

1. S účinkem od 1. února 2016 zruší členské státy vnitrostátní oznamovací povinnosti založené na zúčtování uložené poskytovatelům platebních služeb pro účely statistiky platební bilance, které souvisejí s platebními transakcemi jejich klientů.

▼B

2. Aniž je dotčen odstavec 1, členské státy mohou nadále shromažďovat souhrnné údaje nebo jiné příslušné snadno dostupné informace, pokud tento sběr údajů nemá žádný dopad na automatizované zpracování plateb a může být ze strany poskytovatele platebních služeb zcela automatizován.

Článek 6

Mezibankovní poplatek za přeshraniční inkasní transakce

Neexistuje-li žádná dvoustranná dohoda mezi poskytovateli platebních služeb příjemce a plátce, uplatňuje se na každou přeshraniční inkasní transakci provedenou před 1. listopadem 2012 vícestranný mezibankovní poplatek ve výši 0,088 EUR, který platí poskytovatel platebních služeb příjemce poskytovateli platebních služeb plátce, pokud se dotyční poskytovatelé platebních služeb nedohodnou na nižším vícestranném mezibankovním poplatku.

Článek 7

Mezibankovní poplatek za vnitrostátní inkasní transakce

1. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3, v případě, že se mezi poskytovateli platebních služeb příjemce a plátce uplatňuje na vnitrostátní inkasní transakce provedené před 1. listopadem 2009 vícestranný mezibankovní poplatek nebo jiná odsouhlasená úplata, uplatňuje se tento vícestranný mezibankovní poplatek nebo jiná odsouhlasená úplata i na jakoukoli vnitrostátní inkasní transakci provedenou ►**M1** před 1. únorem 2017 ◄.

2. V případě, že je tento vícestranný mezibankovní poplatek nebo jiná odsouhlasená úplata ►**M1** před 1. únorem 2017 ◄ snížena nebo zrušena, uplatní se toto snížení nebo zrušení na veškeré vnitrostátní inkasní transakce provedené před tímto dnem.

3. V případě, že mezi poskytovateli platebních služeb příjemce a plátce existuje dvoustranná dohoda týkající se vnitrostátních inkasních transakcí, se odstavce 1 a 2 nepoužijí, pokud nebyla vnitrostátní inkasní transakce provedena ►**M1** před 1. únorem 2017 ◄.

▼M1

_____

▼B

Článek 9

Příslušné orgány

Členské státy určí příslušné orgány zajišťující dodržování tohoto nařízení.

Členské státy oznámí Komisi tyto příslušné orgány do 29. dubna 2010. Neprodleně oznámí Komisi jakékoli následné změny týkající se těchto orgánů.

Členské státy mohou určit, že příslušnými orgány budou subjekty, které již existují.

Členské státy po příslušných orgánech požadují,aby účinně kontrolovaly dodržování tohoto nařízení, a přijmou veškerá opatření, jež jsou k zajištění dodržování tohoto nařízení nezbytná.

Článek 10

Postupy pro vyřizování stížností na údajné porušení tohoto nařízení

1. Členské státy zavedou postupy, které uživatelům platebních služeb a jiným zúčastněným stranám umožní podávat příslušným orgánům stížnosti na údajné porušení tohoto nařízení ze strany poskytovatelů platebních služeb.

Členské státy mohou k tomuto účelu použít nebo rozšířit stávající postupy.

2. Tam kde je to vhodné, a aniž je dotčeno právo na podání žaloby k soudu podle vnitrostátního procesního práva, informují příslušné orgány stranu, která stížnost podala, o existenci mimosoudních postupů pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy zavedených podle článku 11.

Článek 11

Postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy

1. Členské státy zavedou přiměřené a účinné postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy pro urovnávání sporů mezi uživateli platebních služeb a jejich poskytovateli platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z tohoto nařízení. Za tím účelem členské státy určí některý z již existujících subjektů, kde je to vhodné, nebo zřídí nové subjekty.

2. Členské státy oznámí Komisi tyto subjekty do 29. dubna 2010. Neprodleně oznámí Komisi jakékoli následné změny týkající se těchto subjektů.

3. Členské státy mohou stanovit, že se tento článek použije pouze na ty uživatele platebních služeb, kteří jsou spotřebiteli nebo mikropodniky. V takovém případě členské státy tuto skutečnost oznámí Komisi.

▼B

Článek 12

Přeshraniční spolupráce

Příslušné orgány a subjekty jednotlivých členských států odpovědné za mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy uvedené v článcích 9 a 11 spolupracují aktivně a bez průtahů při řešení přeshraničních sporů. Členské státy zajistí, aby se tato spolupráce uskutečňovala.

Článek 13

Sankce

Aniž je dotčen článek 17, členské státy stanoví do 1. června 2010 sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 29. října 2010 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny těchto ustanovení.

Článek 14

Použití na jiné měny než euro

1. Členský stát, který nepoužívá jako svou měnu euro a který se rozhodne rozšířit uplatňování tohoto nařízení, s výjimkou článků 6, 7 a 8, na svou národní měnu, oznámí toto své rozhodnutí Komisi. Toto oznámení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. Rozšíření uplatňování tohoto nařízení nabývá účinku uplynutím 14 dnů od uvedeného zveřejnění.

2. Členský stát, který nepoužívá jako svou měnu euro a který se rozhodne rozšířit uplatňování článků 6, 7 nebo 8 či jejich kombinace na svou národní měnu, oznámí své rozhodnutí Komisi. Toto oznámení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. Rozšíření uplatňování článků 6, 7 nebo 8 nabývá účinku uplynutím 14 dnů od uvedeného zveřejnění.

3. Od členských států, které k 29. říjnu 2009 již učinily oznámení podle článku 9 nařízení (ES) č. 2560/2001, se nevyžaduje předložení oznámení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 15

Přezkum

1. Do 31. října 2011 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance zprávu o vhodnosti zrušení vnitrostátních oznamovacích povinností založených na zúčtování. K této zprávě bude případně připojen příslušný návrh.

2. Do 31. října 2012 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance zprávu o uplatňování tohoto nařízení, případně s připojením příslušného návrhu. Tato zpráva se bude týkat zejména:

▼B

a) používání IBAN a BIC v souvislosti s automatizací plateb;

b) vhodnosti zachování stropu podle článku 3 odst. 1 a

c) vývoje trhu v souvislosti s uplatňováním článků 6, 7 a 8.

Článek 16

Zrušení

Nařízení (ES) č. 2560/2001 se zrušuje s účinkem ode dne 1. listopadu 2009.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 17

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. listopadu 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.